

แผนปฏิบัติการ
สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย
(พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕)

จัดทำโดย
สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

สนับสนุนโดย
กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF)

คำนำ

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๑ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ดังนี้ (๑) เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน (๒) ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐ และองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน (๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็ก และเยาวชนได้แสดงความคิดเห็น หรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็ก หรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน (๔) ให้ความเห็นในการกำหนดแนวทาง นโยบาย แผนงาน และงบประมาณของหน่วยงานของรัฐเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาเด็ก และเยาวชน (๕) รวบรวมข้อมูล ข้อเสนอแนะ หรือประเมินเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน และข้อมูลที่ถูกส่งต่อมายังสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการกำหนดขอบข่ายการทำงาน ขั้นตอนการดำเนินงาน ผลที่คาดว่าจะได้รับ เกณฑ์การประเมินผลโครงการที่ชัดเจน ที่สามารถทำให้แนวคิดของนโยบายเป็นความจริง จะต้องนำแผนกลยุทธ์ที่ทันสมัยมาแปลงอีก ๔ ปีข้างหน้า และสืบเนื่องมาจากแผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒ จะสิ้นสุดในปีนี้ โดยจะจัดรับฟังปัญหา สถานการณ์ ความมุ่งหวังของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ กลุ่มเด็กและเยาวชน จึงได้จัดทำโครงการจัดทำแผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ เพื่อเป็นการกำหนดแผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้หน่วยงานทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ และสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ และดำเนินการตามภารกิจขององค์กรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของแผนฯและนำไปสู่เป้าหมายเดียวกัน คือความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพที่ยั่งยืน

ส่วนที่ ๑ สถิติ ข้อมูล สถานการณ์ของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน

1.1 จำนวนประชากรของเด็กและเยาวชน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อมูลประชากรเด็กและเยาวชนจากระบบสถิติทางทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พบข้อมูลประชากรเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง ๐ - ๒๔ ปี ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ พบว่ามีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๑๙,๙๕๑,๔๗๙ คน เพศชาย ๑๐,๒๒๕,๐๓๘ คน เพศหญิง ๙,๗๒๖,๔๔๑ คน

ตารางแสดงจำนวนประชากรเด็กและเยาวชนในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำแนกตามเพศและอายุในกลุ่มเฉพาะ ผู้ที่มีสัญชาติไทยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

อายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๓๐๓,๖๗๓	๒๘๖,๒๘๑	๕๘๙,๙๕๔
๑ ปี	๓๓๔,๘๗๒	๓๑๕,๐๘๘	๖๕๙,๙๖๐
๒ ปี	๓๓๘,๙๔๒	๓๒๐,๔๙๔	๖๕๙,๔๓๖
๓ ปี	๓๕๒,๓๒๖	๓๓๔,๕๒๗	๖๘๖,๘๕๓
๔ ปี	๓๗๔,๓๒๐	๓๕๓,๕๗๗	๗๒๗,๘๙๗
๕ ปี	๓๘๒,๙๗๔	๓๖๑,๒๔๘	๗๔๔,๒๒๒
๖ ปี	๔๐๙,๕๙๘	๓๘๗,๓๒๒	๗๙๖,๙๒๐
๗ ปี	๔๐๑,๔๗๙	๓๗๙,๐๑๗	๗๘๐,๔๙๖
๘ ปี	๓๘๗,๔๓๖	๓๖๖,๘๗๒	๗๕๔,๓๐๘
๙ ปี	๓๙๙,๕๐๒	๓๗๖,๙๘๐	๗๗๖,๔๘๒
๑๐ ปี	๔๐๒,๐๑๔	๓๗๙,๖๒๘	๗๘๑,๖๔๒
๑๑ ปี	๔๑๐,๗๓๔	๓๘๘,๓๗๕	๗๙๙,๑๐๙
๑๒ ปี	๔๐๗,๔๘๗	๓๘๔,๕๓๐	๗๙๒,๐๑๗
๑๓ ปี	๔๑๑,๗๖๐	๓๙๐,๕๕๒	๘๐๒,๓๑๒
๑๔ ปี	๔๑๖,๕๗๓	๓๙๕,๒๑๖	๘๑๑,๗๘๙
๑๕ ปี	๔๐๕,๐๗๑	๓๘๓,๖๓๕	๗๘๘,๗๐๖
๑๖ ปี	๔๐๖,๔๕๔	๓๘๕,๘๖๗	๗๙๒,๓๒๑
๑๗ ปี	๔๐๗,๘๕๗	๓๘๗,๕๓๑	๗๙๕,๓๘๘
๑๘ ปี	๔๒๘,๗๗๗	๔๐๙,๖๐๑	๘๓๘,๓๗๘
๑๙ ปี	๔๒๘,๕๒๓	๔๐๗,๐๙๗	๘๓๕,๖๒๐
๒๐ ปี	๔๕๖,๒๘๔	๔๓๖,๕๘๖	๘๙๒,๘๗๐
๒๑ ปี	๔๘๙,๒๐๑	๔๗๒,๕๘๙	๙๖๑,๗๙๐

๒๒ ปี	๕๐๐,๘๘๐	๔๘๒,๘๐๗	๙๘๓,๖๘๗
๒๓ ปี	๔๙๑,๑๔๙	๔๗๘,๙๔๔	๙๗๐,๐๙๓
๒๔ ปี	๔๗๗,๑๕๒	๔๖๒,๐๗๗	๙๓๙,๒๒๙
รวม	๑๐,๒๒๕,๐๓๘	๙,๗๒๖,๔๔๑	๑๙,๙๕๑,๔๗๙

จำนวนประชากรแยกอายุทั่วประเทศ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

๑.๒ พัฒนาการและการเลี้ยงดูของเด็กและเยาวชนแต่ละช่วงวัย

๑.๒.๑ วัยเด็กเล็ก ๐- ๓ ปี

ช่วงวัยสามปีแรกของชีวิตเด็ก เป็นรากฐานที่สำคัญของสุขภาพในทุกมิติที่เหลือของเด็ก เป็นระยะที่เด็กเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาของพัฒนาการในทุก ๆ ด้านจะเห็นได้ว่าสัดส่วนของร่างกาย เด็กมีการเพิ่มอย่างก้าวกระโดดทั้งน้ำหนัก ความยาวตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเส้นรอบศีรษะ ซึ่งบ่งบอกถึงการ เติบโตของสมองเด็กและจากเดิมที่เด็กยังทำอะไรเองไม่ได้ต้องพึ่งพาผู้ใหญ่ทั้งหมดในการดำรงชีวิต เด็กสามารถเคลื่อนไหวได้เอง หยิบอาหารกินเอง ดื่มนมเอง ซึ่งบอกความต้องการพูดสื่อสารอย่างง่าย ๆ ได้แก้ปัญหาเล็กน้อยด้วยตนเองได้

๑.๒.๒ วัยอนุบาล ๓ - ๖ ปี

ข้อมูลในช่วงเด็กปฐมวัย ๓ - ๕ ปี พบว่าร้อยละของเด็กอายุ ๐ - ๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย ร้อยละ ๙๕.๘๖ และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการคัดกรองมีพัฒนาการล่าช้าแล้วได้รับการกระตุ้นพัฒนาการ จนมีพัฒนาการสมวัย (TEDA๔I) คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๙๒ ส่วนเด็กปฐมวัยที่ได้รับการกระตุ้นพัฒนาการ ด้วยเครื่องมือ TEDA๔I (Work Load) คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๗ ที่กระตุ้นแล้วปกติ ผลมาจากการส่งเสริม การเกิดและเติบโตอย่างมีคุณภาพของเด็กอายุ ๐ - ๕ ปี สูงดีสมส่วน ฟันไม่ผุ มีสถานการณ์ดีขึ้น คือ เด็กอายุ ๓ ปี เริ่มปราศจากฟันผุ

๑.๒.๓ วัยเรียน ๖ - ๑๒ ปี

ในเด็กช่วงวัย ๖ - ๑๒ ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยเรียน พบว่า การพัฒนาการทางสติปัญญา (IQ) ของเด็กไทย มีความสามารถทางสติปัญญาขึ้นอยู่กับระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) เด็กไทย มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ปกติขึ้นไป ส่วนการเจริญเติบโตทางร่างกายของเด็กวันเรียนมีส่วนสูง และ รูปร่างสมส่วนระดับดี สำหรับอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีอัตราการเสียชีวิตเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักไปที่พัฒนาการด้านสติปัญญา (IQ) และการเจริญเติบโตทางกาย ความเจ็บป่วย การจมน้ำ เป็นต้น ส่วนข้อมูลด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะด้านที่จับต้องได้ยาก เช่น ด้านคุณธรรม ด้านความรับผิดชอบ ข้อมูลครอบครัว ฯลฯ ยังไม่มีการนำมารายงานให้เห็นชัดในช่วงวัยนี้

๑.๒.๔ วัยรุ่น ๑๐ - ๑๘ ปี

ช่วงเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น พบว่า โดยส่วนใหญ่ ปัญหาการฆ่าตัวตาย ความเสี่ยง ในการเกิดโรค ซึมเศร้าของวัยรุ่นไทยอายุ ๑๐ - ๑๙ ปี มีจำนวนเพิ่มขึ้น สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการใช้ อินเทอร์เน็ตและสื่อออนไลน์ที่ไม่เหมาะสมจนเกิดปัญหาการติดเกมส์และพนันออนไลน์

๑.๒.๕ วัยมหาวิทยาลัย ๑๘ - ๒๕ ปี

ช่วงนี้เรียกว่า “ช่วงวัยรุ่นตอนปลาย” เป็นช่วงที่การพัฒนาการของวัยรุ่นเริ่มเข้าสู่ภาวะอย่างสมบูรณ์แบบในช่วงระยะวัยรุ่นตอนปลาย โดยในระยะนี้มักมีการพัฒนาทางด้านจิตใจมากกว่าร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดและปรัชญาชีวิตลักษณะโดยทั่วไปของวัยรุ่นรุ่น ๑.๓ สภาพสังคมที่ส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กและเยาวชน

๑.๓ การอบรมเลี้ยงดู

๑.๓.๑.รูปแบบการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่

การเลี้ยงดูแบบที่พ่อแม่มีความเข้มงวด มีระบบ ความคุมและวางกฎเกณฑ์ให้ลูกทำตามอย่างเข้มงวด เตรียมทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนเองคิดว่าดีที่สุดไว้เพื่อลูก และคาดหวังให้เด็กต้องทำตามโดยไม่มีข้อโต้แย้ง อธิบายเหตุผลที่ทำน้อยมากหรือแทบจะไม่อธิบายเลย พ่อแม่ในกลุ่มนี้มักฝึกหรือสอนลูกด้วยการลงโทษ ดุ ต่ำ มากกว่าการฝึกระเบียบวินัย มีการเรียกร้องสูงแต่กลับไม่เอาใจใส่หรือตอบสนองความต้องการจริงๆ ของลูก

๒. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม

การเลี้ยงดูแบบที่พ่อแม่มีความเข้มงวด มีระบบ ความคุมและวางกฎเกณฑ์ให้ลูกทำตามอย่างเข้มงวด เตรียมทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนเองคิดว่าดีที่สุดไว้เพื่อลูก และคาดหวังให้เด็กต้องทำตามโดยไม่มีข้อโต้แย้ง อธิบายเหตุผลที่ทำน้อยมากหรือแทบจะไม่อธิบายเลย พ่อแม่ในกลุ่มนี้มักฝึกหรือสอนลูกด้วยการลงโทษ ดุ ต่ำ มากกว่าการฝึกระเบียบวินัย มีการเรียกร้องสูงแต่กลับไม่เอาใจใส่หรือตอบสนองความต้องการจริงๆ ของลูก

๓. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ

การเลี้ยงดูแบบที่พ่อแม่สนับสนุนและรักลูกมาก ปล่อยให้ลูกทำทุกอย่างที่ต้องการโดยไม่มี การกำหนดขอบเขต ไม่มีการฝึกระเบียบวินัย ใช้การลงโทษน้อยมาก พ่อแม่อาจให้คำปรึกษาหรือพยายามใช้ เหตุผลกับลูก แต่ไม่มีอำนาจในการควบคุมพฤติกรรม เมื่อมีการตั้งกฎมักจะให้ลูกทำตามกฎไม่ได้เพราะตนเองใจ อ่อน เมื่ออยากให้ลูกทำอะไรมักจะใช้รางวัลเป็นสิ่งล่อ พ่อแม่ที่เป็นแบบนี้มักพบบ่อยในครอบครัวที่มีลูกยาก มีลูก เมื่ออายุมาก ลูกเจ็บป่วยรุนแรงหรือป่วยบ่อย เป็นต้น

๔. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง

การเลี้ยงดูแบบที่พ่อแม่ใส่ใจลูกน้อยมาก ไม่ให้ความสนใจหรือตอบสนองความต้องการใดๆ ของลูก เช่น ไม่เล่นด้วย ปล่อยให้เล่นเองคนเดียว เมื่อลูกเข้าหากก็ไม่สนใจ หรือสนใจแบบให้ผ่านไปที่ไม่สนใจที่จะแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กเพราะรู้สึกเป็นเรื่องเสียเวลาและยุ่งยาก โดยส่วนมากพ่อแม่ที่เป็นแบบนี้มักจะไม่รู้ตัวว่ากำลังทอดทิ้งลูก เพราะสนใจแต่หน้าที่การงาน หรือปัญหาในชีวิตตัวเอง

๑.๔ ประเภทของครอบครัว

๑.๔.๑. ครอบครัวเดี่ยว

ครอบครัวเดี่ยว ประกอบด้วยสมาชิกครอบครัวพื้นฐาน คือ พ่อ แม่ และลูกที่ยังไม่ได้แต่งงาน เป็นระบบครอบครัวสมัยใหม่ บางครั้งอาจจะยอมให้ญาติที่ยังไม่ได้แต่งงานมาอยู่ร่วมด้วยชั่วคราว

๑.๔.๒. ครอบครัวขยาย

ประกอบด้วยเครือญาติตั้งแต่ ๓ ชั่วคนขึ้นไป ที่มีความสัมพันธ์กันโดยการเกิดหรือการแต่งงานมาอยู่ร่วมกัน เป็นลักษณะส่วนใหญ่ของครอบครัวทางตะวันออก ลักษณะของครอบครัวจะมีกลุ่มญาติพี่น้องอยู่ร่วมกันอย่างใกล้ชิด แม้มีครอบครัวใหม่แล้วก็ยังคงอยู่ร่วมกัน

๑.๔.๓. ครอบครัวผสม

หมายถึง ครอบครัวที่ชายหรือหญิงมีคู่ชีวิตได้มากกว่า ๑ คน และนำมาอยู่อาศัยรวมกันในครอบครัวเดียวกัน เป็นครอบครัวที่เกิดจากระบบครอบครัวหลายฝ่ายหลายเมียแล้วมาอยู่ร่วมกัน เช่น สามมีภรรยาหลายคน ภรรยาสามมีหลายคน เกิดบุตรธิดาขึ้นมา

๑.๔.๔. ครอบครัวขาดพ่อขาดแม่

เป็นครอบครัวที่ขาดผู้นำ คือ พ่อบ้านหรือแม่บ้านปล่อยให้แม่หรือพ่อเลี้ยงลูกฝ่ายเดียว บางแห่งจึงเรียกว่า ครอบครัวภาระ และมักจะหมายถึงครอบครัวที่ขาดพ่อ ปล่อยให้ลูกอยู่ในภาระของแม่

๑.๔ สถานการณ์ของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน

๑.๔.๑ ปัญหาด้านสุขภาพทางเพศ (การตั้งครรภ์ไม่พร้อม)

วัยรุ่นรุ่น อายุประมาณ ๙-๑๒ ปี เป็นช่วงวัยที่ต้องเตรียมความพร้อมหลายๆ ด้านเพื่อก้าวสู่วัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง และควรได้รับการเตรียมตัวเพื่อให้มีพื้นฐานสุขภาพทางเพศ การได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและพร้อมใช้ เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่วัยรุ่นอย่างมีคุณภาพ เช่น

๑. การเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเป็นเรื่องปกติผู้ใหญ่หรือแม้แต่เด็กๆ เองไม่ควรนำมาล้อเลียนกัน ให้โกรธหรืออับอาย
๒. การมีอารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องปกติ และส่วนใหญ่เป็นผลจากการเรียนรู้ทางสังคมสิ่งที่กระตุ้นให้แต่ละคนเกิดอารมณ์ทางเพศจึงไม่เหมือนกันแต่ที่สำคัญ ต้องเรียนรู้ที่จะจัดการกับอารมณ์ได้อย่างปลอดภัย

๓. การมีแฟนก็เป็นการเรียนรู้ทางสังคมแบบหนึ่งเพราะเมื่อเรารู้สึกดีกับคนๆ นั้น และได้เรียนรู้นิสัยใจคอกันมากขึ้น ทำให้เราได้รู้จักตัวเองมากขึ้น ว่าเราเหมาะกับคนแบบไหน การถูกแฟนบอกเลิกจึงไม่ใช่ความทุกข์หรือการเสียหน้าเลย แต่กลับเปิดโอกาสให้เราได้เรียนรู้คนหลายๆ แบบ
๔. เพศไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อความรู้สึกดีๆ ที่มีให้กันเราอาจรู้สึกดีๆ และอยากจะเป็นแฟนกับคนเพศเดียวกัน หรืออ่างเพศ หรือทั้ง๒เพศก็ได้ เพียงแค่มีความเอื้ออาทรเคารพกัน และมีความสุขเมื่ออยู่ด้วยกัน
๕. เพศสัมพันธ์เป็นเรื่องต้องเรียนรู้เช่น เพศสัมพันธ์ คือ อะไร เพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกันเป็นอย่างไร และทำให้เกิดผลอะไรตามมาบ้าง เพศสัมพันธ์ที่ป้องกันทำได้อย่างไรบ้างและส่งผลอย่างไรตามมา
๖. ครอบครัวมีหลายแบบ บางครอบครัวมีทั้งแม่และพ่อบางครอบครัวมีแม่หรือพ่อเพียงลำพัง หรือเด็กบางคนอาจถูกเลี้ยงดูจากตา ยาย หรือญาติๆ ความแตกต่างนี้เป็นเรื่องปกติของสังคมครอบครัวรูปแบบต่างๆ ไม่ได้มีคุณค่าที่ต่างกัน

สถานการณ์ของแม่วัยรุ่นไทย เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา ปัจจุบันทุก ๔ นาที มีวัยรุ่นคลอดลูก ๑ คน ยิ่งไปกว่านั้น ทุก ๒ ชั่วโมง มีเด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี คลอดลูก ๑ คน ซึ่งหมายความว่าปัจจุบันทารกทุก ๑ ใน ๖ เกิดจากแม่ที่ยังเป็นเด็กหรือวัยรุ่น

องค์การยูนิเซฟแห่งประเทศไทย รายงานการคลอดบุตรวัยรุ่นทั่วโลกที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี มีค่าเฉลี่ยที่ ๖๕ คนต่อหญิงในวัยเดียวกัน ๑,๐๐๐ คน หรือร้อยละ ๖.๕ และ จังหวัดพะเยาก็เป็นอีกหนึ่งพื้นที่ ที่เผชิญปัญหาคุณแม่วัยรุ่นที่มีอัตราแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี

โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในภาวะเปราะบาง เช่น ครอบครัวยากจนพ่อแม่ย้ายไปทำงานต่างถิ่น ทำให้ไม่มีคนดูแล พ่อแม่แยกทางกันตั้งแต่เล็ก เด็กกำพร้า เด็กติดเชืหรือได้รับผลกระทบจากเชื้อ HIV ฯลฯ ภาวะเหล่านี้ผลักดันให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายโดยไม่ป้องกัน ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด ทำให้มีความเสี่ยงตั้งครรภ์ไม่พร้อมสูง

๑.๔.๒ ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม เคยเปิดเผยข้อมูลสถานการณ์การใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว (๒๕๖๑) ทั้งการทำร้ายร่างกาย หรือสุขภาพของคนในครอบครัว หรือบังคับ ข่มเหง ให้กระทำความผิด พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยพบว่า สถิติในช่วงเดือน ม.ค. - มี.ค.ปี ๒๕๖๑ มีความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นกับเด็กและสตรีสูงถึงร้อยละ ๘๓.๖ เฉลี่ยมากถึง ๕ คนต่อวัน โดยบุคคลที่พบเจอกับความรุนแรงในครอบครัวได้แก่ คู่สมรส พ่อแม่ พี่น้อง ลูกหรือบุตรบุญธรรม ปู่ย่า ตายาย ญาติ และคนในครอบครัวเช่น หลาน ลูกสะใภ้ ลูกชาย

สถิติข่าวความรุนแรงในครอบครัว จากหน้าหนังสือพิมพ์ ๑๑ ฉบับ ช่วงเดือน ม.ค. - ก.ค. ปี ๒๕๖๑ พบว่า เกิดข่าวความรุนแรงในครอบครัวสูงถึง ๓๖๗ ข่าว เป็นข่าวฆ่ากันตาย ๒๔๒ ข่าว คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๙ รองลงมา เป็นข่าวทำร้ายร่างกาย ๘๔ ข่าว คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๙ และข่าวฆ่าตัวตาย ๔๑ ข่าว คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒ และเมื่อเปรียบเทียบข่าวฆ่ากันตายย้อนหลัง ๓ ปี จะเห็นว่าปี ๖๑ สถิติสูงสุดกว่าทุกปี โดยปี ๒๕๕๕ มีข่าวร้อยละ ๕๙.๑ ปี ๒๕๕๗ มีข่าวร้อยละ ๖๒.๕ และ ปี ๒๕๕๙ มีข่าวร้อยละ ๔๘.๕ และยังพบว่าร้อยละ ๙๔.๙ ของผู้ที่พบเห็นเหตุความรุนแรงเลือกที่จะนิ่งเฉย ไม่เข้าไป ช่วยเหลือ

ความรุนแรงที่เกิดขึ้น สะท้อนให้เห็นว่า ๑. ผู้กระทำความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นผู้ชายยังมีวิธีคิดและทัศนคติแบบชายเป็นใหญ่ แสดงออกผ่านพฤติกรรมความหึงหวง บันดาลโทสะ ๒. การผลิตซ้ำวาทกรรม "ชายเป็นใหญ่" ที่ปรากฏอย่างชัดเจนและแฝงเร้น เช่น เรื่องครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องลับกับพิน อย่าแกว่งเท้า หาเสี้ยน ส่งผลให้คนในสังคมไม่อยากจะเข้าไปช่วยเหลือ และไม่กล้าเข้าไปแก้ปัญหา ทำให้ทวีความรุนแรงมากขึ้น

๑.๔.๓ ปัญหาด้านอันตรายบนท้องถนน

ปัจจุบันสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนกำลังกลายเป็นปัญหาสำคัญที่สร้างความสูญเสียต่อเศรษฐกิจและสังคมทั่วโลก โดยทางองค์การอนามัยโลก (WHO) ประกาศให้ปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนน (Decade of Action for Road Safety) ตามปฏิญญามอสโก และเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกให้ความสำคัญและผลักดันเรื่องความปลอดภัยทางถนน โดยกำหนดเป้าหมายลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนลงร้อยละ ๕๐ ภายในปี ๒๕๖๓ ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อประเด็นนี้เช่นกัน โดยรัฐบาลประกาศให้ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๖๓ เป็นทศวรรษแห่งความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย แต่ปัจจุบันยังพบว่าการบาดเจ็บทางถนนยังคงห่างไกลจากการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal – SDG) ที่ ๓.๖ ที่ตั้งเป้าลดจำนวนผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนลงครึ่งหนึ่ง ขณะที่ ข้อมูลจากศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนซึ่งอ้างอิงสถิติขององค์การสหประชาชาติ (WHO) พบว่าจากการประมาณการผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนของไทย ปี ๒๕๕๙ มีสูงถึง ๒๒,๔๙๑ ราย หรือเทียบเท่ากับมีผู้เสียชีวิต ๖๐ คน บนถนนทุกวัน ร้อยละ ๗๕ ของผู้เสียชีวิตเป็นผู้ใช้รถจักรยานยนต์ ๒ ล้อ และ ๓ ล้อ และผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่อายุระหว่าง ๑๕-๒๙ ปี ทั้งนี้ จำนวนรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑๙ ล้านคัน เป็น ๒๐ ล้านคันในระยะเวลา ๔ ปี ในรายงานมาตรฐานความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนนของ WHO เมื่อเร็วๆ นี้ ยังระบุอีกว่า ประเทศไทยมีกฎหมายและมาตรการส่งเสริมความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนนครบใน ๕ ด้าน ได้แก่ ความเร็ว เมาแล้วขับ หมวกนิรภัย เข็มขัดนิรภัย และห้ามใช้โทรศัพท์มือถือในระหว่างขับรถ แต่กลับพบว่ามีข้อจำกัดในการส่งเสริมสร้างความตระหนักของผู้ใช้รถใช้ถนน และการบังคับใช้กฎหมาย เห็นได้จากอัตราการสวมหมวกนิรภัยของผู้ใช้รถจักรยานยนต์ในประเทศ ประจำปี ๒๕๖๐ ของมูลนิธิไทยโรดส์ พบว่าเด็กไทย

ที่ เป็นผู้ซ้อนท้ายสวมหมวกนิรภัยเพียงร้อยละ ๗ เท่านั้น ในขณะที่กลุ่มวัยรุ่นที่เป็นผู้ใช้รถจักรยานยนต์สวมหมวกนิรภัยเพียงร้อยละ ๑๘ เป็นต้น

๑.๔.๕ ประเด็นสมัชชาเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๖๒

๑.๔.๕.๑ ข้อเสนอสมัชชาเด็กและเยาวชนภาคกลาง

ประเด็น “เด็กและเยาวชนขาดทักษะและภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิต”

ข้อเสนอต่อหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

๑. ขอให้สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อพัฒนาทักษะและสร้างภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิต
๒. ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานในเครือข่ายสนับสนุนทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานการส่งเสริมทักษะและสร้างภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิต

ข้อเสนอต่อสภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน

๑. ขอให้สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานด้านการสร้างภูมิคุ้มกันโดยใช้สื่อโซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับเด็กและเยาวชน
๒. ขอให้สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชนเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะและสร้างภูมิคุ้มกันในการดำเนินชีวิต

๑.๔.๕.๒ ข้อเสนอสมัชชาเด็กและเยาวชนภาคใต้

ประเด็น “อิทธิพลของครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาและทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชน”

ข้อเสนอต่อหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

๑. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนบูรณาการพัฒนาทักษะชีวิต และสร้างองค์ความรู้การพัฒนา กระบวนการทางความคิดที่สร้างสรรค์กับเด็กและเยาวชน
๒. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนให้เกิดครอบครัวต้นแบบ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาและทักษะชีวิตให้กับเด็กและเยาวชน
๓. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนบุคลากร สื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามช่วงวัย

ข้อเสนอต่อสภาเด็กและเยาวชนและเครือข่ายเด็กและเยาวชน

๑. สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ ทักษะชีวิต สถานการณ์ปัญหาต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์
๒. สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชนร่วมกันจัดพื้นที่สร้างสรรค์ในการทำกิจกรรมของครอบครัว เพื่อสร้างความเข้าใจ และสร้างความเข้มแข็งภายในครอบครัว
๓. สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชนจัดกิจกรรมสัญจรในพื้นที่ชุมชนรวมทั้งเสริมสร้างทักษะชีวิตและส่งเสริมกิจกรรมภายในสถาบันครอบครัว เพื่อให้มีเวลาคุณภาพร่วมกัน

๑.๔.๕.๓ ข้อเสนอมติสมัชชาเด็กและเยาวชนพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

ประเด็น “เหตุการณ์ความไม่สงบที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้”

ข้อเสนอต่อหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน/ภาคประชาสังคม

๑. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานของเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน และภาคประชาสังคม ที่ดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและเสรีภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
๒. ขอให้หน่วยงานด้านความมั่นคงแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำความเข้าใจร่วมกันกับเด็กและเยาวชนในพื้นที่ให้เปลี่ยนไปจากทัศนคติเดิมที่ว่า "เด็กและเยาวชนคือผู้ต้องสงสัยทุกคน" เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีในการมองเด็กและเยาวชน
๓. ขอให้หน่วยงานความมั่นคง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ศึกษาวิถีชีวิต วัฒนธรรมของคนในพื้นที่ และปฏิบัติงานภายใต้หลักการเคารพสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เคารพความแตกต่างที่หลากหลาย และไม่ใช้อำนาจโดยมิชอบกับเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอต่อสภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน

๑. สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน เป็นกระบอกเสียงเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์เชิงบวกในพื้นที่
๒. สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน เป็นสื่อกลางในการสร้างความเข้าใจระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงกับเด็กและเยาวชนในพื้นที่
๓. เพิ่มบทบาทการดำเนินงานด้านสิทธิและเสรีภาพของสภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชนให้ครอบคลุมในพื้นที่ทุกระดับ

๑.๔.๕.๔ ข้อเสนอมติสมัชชาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็น “สภาพแวดล้อมและอิทธิพลของครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน”

ข้อเสนอต่อหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม

๑. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนองค์ความรู้ บุคลากร และงบประมาณในการส่งเสริมให้ครอบครัวเกิดความเข้มแข็ง และมีทัศนคติเชิงบวกในการแก้ไขปัญหา
๒. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุน ให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์ของครอบครัว รวมถึงผลักดันให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์ร่วมกันอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
๓. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดตั้งกองทุนส่งเสริมคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน และครอบครัว โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ข้อเสนอต่อสภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน

๑. สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน เป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิต และทัศนคติเชิงบวกในการดำเนินชีวิต
๒. สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน เป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลความรู้ เกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมเชิงบวก

๑.๔.๕.๕ ข้อเสนอมติสมัชชาเด็กและเยาวชนภาคเหนือ

ประเด็น “สัมพันธภาพในครอบครัวและทักษะชีวิตที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน”

ข้อเสนอต่อภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม

๑. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบูรณาการแผนการดำเนินงาน จัดสรรงบประมาณ และจัดตั้งเครือข่ายขับเคลื่อนงานด้านการพัฒนาสัมพันธภาพในครอบครัวและการพัฒนาทักษะชีวิต เพื่อลดผลกระทบด้านลบที่จะเกิดกับเด็กและเยาวชน
๒. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาหลักสูตรทักษะชีวิตให้เหมาะสมกับช่วงวัย พร้อมทั้งสนับสนุนการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่
๓. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และส่งเสริมการทำกิจกรรมเพื่อสร้างสัมพันธภาพเชิงบวกในครอบครัว

ข้อเสนอต่อสภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน

๑. สภาเด็กและเยาวชน เป็นสื่อกลางในการประสานงานกับภาคีเครือข่าย เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนงานด้านการพัฒนาศักยภาพและทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชน

๒. สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน รับฟังความคิดเห็นและสะท้อนปัญหา เพื่อเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดการแก้ไขในระดับนโยบาย
๓. สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน ผลักดันให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์พร้อมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาสัมพันธภาพทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ ๒ บทบาท และความสำคัญของสภาเด็กและเยาวชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

๒.๑ ความเป็นมาของสภาเด็กและเยาวชน

เริ่มต้นขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จากการสัมมนาวันเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๗ เยาวชนได้เสนอความต้องการ ให้มีการจัดตั้งสภาเด็กแห่งชาติขึ้น เนื่องในวันเยาวชนแห่งชาติ คณะกรรมการจัดงานวันเยาวชนแห่งชาติจึงมีมติให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ (สท.) ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น กรมกิจการเด็กและเยาวชน ดำเนินโครงการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด นำร่องในปี ๒๕๔๗ รวม ๔ จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย สุรินทร์ ปราจีนบุรี และสตูล ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ คณะกรรมการส่งเสริม และประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ได้สานต่อนโยบายโดยมอบให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ขยายผลการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนครบทั้ง ๗๕ จังหวัด ภายในปี ๒๕๔๙ ในหลักการ “เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน” พร้อมจัดสรรงบประมาณให้ทุกจังหวัดดำเนินการ ในเดือนมีนาคม ๒๕๔๙ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้แต่งตั้งสภาเด็กและเยาวชน ระดับจังหวัดครบทั้ง ๗๕ จังหวัด ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ที่ได้มีการแต่งตั้งแล้วตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยสภาเยาวชนกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อให้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายเยาวชนสู่ระดับชาติ จนกระทั่งวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มีการผลักดัน ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. และพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร ทรงลงพระปรมาภิไธยเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ หลังจากนั้นเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑ ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ของทุกจังหวัด จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ จำนวน ๘๗๐ อำเภอ และระดับจังหวัด ๗๕ จังหวัดและให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ (สท.) จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยภายใต้หลักการ “เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน” โดยคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนได้ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่อย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ มีมติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบล เพื่อส่งเสริมและสนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนของท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมที่เป็น

ประโยชน์ต่อสังคมและเป็นแกนนำในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น ซึ่งพบว่ามีการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบลกว่า ๕,๐๐๐ แห่ง หลังจากนั้นในปี พ.ศ.๒๕๕๙ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และคณะกรรมการสิทธิการเด็กและเยาวชน ในคณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอปรับแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีการเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) และการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล รวมทั้งให้กรุงเทพมหานครส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการจัดให้มีและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนเขต และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ตลอดจนให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ และในปี พ.ศ.๒๕๖๐ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ และหลังจากพระราช บัญญัติฉบับดังกล่าวมีผลบังคับใช้ กรมกิจการเด็กและเยาวชนจึงได้กำหนดให้วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นวันที่ให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล ขึ้นพร้อมกัน ทั่วประเทศจากความเป็นมาดังกล่าวข้างต้น สภาเด็กและเยาวชนเป็นกลไกของเด็กและเยาวชนตามกฎหมายที่มีโครงสร้างเชื่อมโยงกันทั่วประเทศอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง ชุมชน และสังคมตลอดจนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

๒.๒ กระบวนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน

๒.๒.๑ การขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐

ตารางสรุปกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ระหว่างเดือน มกราคม ๒๕๖๑ - สิงหาคม ๒๕๖๒

เดือน	กิจกรรม
มกราคม ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การเลือกตั้งประธานและคณะกรรมการสภาเด็กฯ - การกำหนดแผนการดำเนินงานและการขับเคลื่อนงานต่าง ๆ ของสภาเด็กและเยาวชน - การเลือกตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ - การเลือกตั้งผู้แทนในการทำงานด้านการตั้งครุภัณฑ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น - การจัดเวทีสมัชชาการศึกษา เพื่อรับฟังปัญหาและรวบรวมข้อคิดเห็น ของเด็กและเยาวชนด้านการศึกษาทั่วประเทศ

เดือน	กิจกรรม
	<ul style="list-style-type: none"> - การประชุมหารือเรื่องการพ่นออนไลน์ - การจัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การคัดเลือกคณะทำงาน - การประชุมสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อแจ้งการปฏิบัติงานและรับฟังปัญหาในการทำงาน - กิจกรรมงานมหกรรมเสริมสร้างสุขภาพ เพื่อเพิ่มทักษะทางสุขภาพให้กับเด็กและเยาวชน - การวางแผนขับเคลื่อนกลไกการใช้สื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
มีนาคม ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การประชุมเรื่องตั้งครรภ์ เพื่อหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น - การประชุมเรื่องวันเยาวชนแห่งชาติ เพื่อกำหนดแนวทางรูปแบบการจัดงานเพื่อประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน - การประชุมจัดทำแผนการดำเนินงานด้าน SDGs เพื่อให้เด็กและเยาวชนร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง ๑๗ เป้าหมาย ผ่านสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด - การจัดนิทรรศการเรียนรู้เด็กประถม - การจัดเวทีสมัชชาการศึกษาภาคเหนือ ณ จังหวัดเชียงใหม่ - การลงนามความร่วมมือ (MOU) เรื่องการพ่นออนไลน์ - การยื่นหนังสือเรื่องการพ่นให้รองนายกรัฐมนตรี ณ ทำเนียบรัฐบาล
เมษายน ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การประชุมงาน SIY เพื่อร่วมกันหารูปแบบการทำงานหรือการมีส่วนร่วมระหว่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) กับเด็กและเยาวชน - การเตรียมความพร้อมการทำหนังสือการพ่น - การประชุมกำหนดแนวทางการจัดงาน วันเยาวชนแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๑
พฤษภาคม ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การประชุมคณะบริหารฯ เพื่อทำแผนการทำงานและมอบหมายงานให้ประธานภูมิภาคทำข้อมูลการทำงาน และแนวทางการทำงาน - การเข้าร่วมงานปิดเทอมสร้างสรรค์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) - การทำข้อตกลง และขอการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐเพื่อป้องกันเรื่องการพ่นออนไลน์ตอนบอลโลก - การประชุม UNICEF เรื่อง การคัดกรองการตั้งครรภ์

เดือน	กิจกรรม
	<ul style="list-style-type: none"> - การประชุมสภาเด็ก ๔.๐ หรือร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เพื่อให้เกิด Platform online
มิถุนายน ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าร่วมค่าย SIY เพื่อหาแนวคิดกรรมาให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนในชุมชน - การเข้าร่วมงานแถลงข่าวเปิดตัวหนังสือเรื่องการพนัน - การเข้าร่วมงานไทยนิยมยั่งยืน ณ ทำเนียบรัฐบาล - การเข้าร่วมเวทีฟังเสียงประชาชนเพื่อร่างพระราชบัญญัติจราจร - การสร้างเครื่องมือในการทำงานให้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาและอนามัยการเจริญพันธุ์ - การประชุมติดตามการขับเคลื่อนงานด้านการตั้งครุฑ
กร ก ฎ า ค ม ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การแถลงข่าวหนังสือ "ข่าวพนัน" เปิดตัวหนังสือรณรงค์และสร้างความตระหนักถึงภัยของการพนัน - การนิเทศติดตามการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงราย แม่ฮ่องสอน จันทบุรี ภาคอีสาน ภาคเหนือ กทม. สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส เพื่อทราบถึงปัญหาการทำงานของ สภาเด็กและเยาวชนทุกจังหวัด และแนะนำการทำงานให้กับน้อง ๆ - การประชุม ICE สร้างสังคมการเรียนรู้ของสังคมพหุวัฒนธรรมให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข - การลงพื้นที่ Social Innovation and youth (SIY) ภาคกลาง และภาคเหนือ - การเผยแพร่สื่อรณรงค์เรื่องการพนัน ๕ จังหวัด - การเผยแพร่ผลงานของเด็กและเยาวชนในงาน Thailand Social Expo
สิงหาคม ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดเวทีสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติเพื่อเก็บประเด็นปัญหาด้านเด็กและเยาวชนมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาและเสนอเป็นนโยบายต่อไป - การจัดเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ เพื่อเก็บประเด็นปัญหาด้านเด็กและเยาวชนเพื่อวิเคราะห์และผลักดัน เสนอเป็นนโยบาย - การจัดกิจกรรม Expo พม. จัดแสดงผลงานและศักยภาพของสภาเด็กและเยาวชนให้สาธารณชนได้รับรู้ - การเข้าร่วมงาน SIY (Social Innovation and Youth)

เดือน	กิจกรรม
	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าร่วมงาน ASEAN Youth Forum งานแลกเปลี่ยนและสร้างนวัตกรรมทางสังคมร่วมกันของเยาวชนอาเซียน - การจัดเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนภาคเหนือ ประจำปี ๒๕๖๑ ณ จังหวัดน่าน - การจัดเวทีสมัชชาชนเผ่า ประจำปี ๒๕๖๑ เพื่อเก็บประเด็นปัญหาของชนเผ่าทั่วประเทศและหาข้อเสนอเพื่อกำหนดแนวทางนโยบายในการแก้ไขปัญหา ณ จังหวัดเชียงราย - การประชาสัมพันธ์งานวันเยาวชนแห่งชาติ
กันยายน ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ - การจัดงานวันเยาวชนแห่งชาติ เป็นพื้นที่สร้างสรรค์ให้เด็กและเยาวชนรู้จักการทำงาน - การถอดบทเรียนการทำงานของสภาเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างแบบแผนคู่มือการทำงานในวาระต่อไป - การเข้าพบสถานีวิทยุแห่งชาติ เพื่อให้กำลังใจคณะกรรมการสังคมที่ขับเคลื่อนกฎหมายเพื่อเด็กและเยาวชน - การแถลงข่าววันเยาวชนแห่งชาติเพื่อประชาสัมพันธ์และเชิญชวนมาร่วมงานวันเยาวชนแห่งชาติ - การเข้าร่วมเป็นคณะอนุกรรมการจัดงานเวทีสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่ออนาคตและเตรียมการจัดงาน - การประชุมหารือเรื่องการปกป้องคุ้มครองเด็กจาก E-Sport - การถอดบทเรียนและสรุปการดำเนินงานเรื่องพนัน
ตุลาคม ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การประชุมกับสถานีวิทยุแห่งชาติ เรื่อง มาตรการวางแผนป้องกันอุบัติเหตุในแหล่งท่องเที่ยว - การประชุมหาประเด็นสมัชชาสุขภาพ ประจำปี ๒๕๖๑ - การจัดงานเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนภาคใต้ ประจำปี ๒๕๖๑ ณ จังหวัดชุมพร - การประชุมเวทีวิชาการ อ่าน อาน อ้าน ณ โรงแรมรามารการ์เด็น - การประชุมอนุวิชาการสุขภาพครั้งที่ ๓ - การจัดงานเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชน เฉพาะประเด็น ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี ๒๕๖๑ ประเด็นเรื่องเด็กและเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ณ จังหวัดปัตตานี

เดือน	กิจกรรม
	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าร่วมรับโล่ประกาศเกียรติคุณผู้มีส่วนขับเคลื่อนการออมแห่งชาติ จาก กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.)
พฤศจิกายน ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดงานงานพบนายกรัฐมนตรีและประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ - การจัดงานเวทีสิทธิเด็กครั้งที่ ๒๙ - การประชุมหารือเรื่องการจัดกิจกรรมลดหวาน มัน เค็ม - การประชุมกรรมการอำนวยการจัดงานประชุมระดับชาติเรื่องสุขภาวะทางเพศครั้งที่ ๓
ธันวาคม ๒๕๖๑	<ul style="list-style-type: none"> - การประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มรูปแบบ - การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ - การประชุมงานสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ - การประชุมแผนยุทธศาสตร์สุขภาพอนามัยในเด็กและเยาวชน - การประชุมคณะกรรมการด้านวิชาการระดับชาติ เรื่องสุขภาวะทางเพศ - การประชุมแนวทางแก้ไขปัญหาเด็กติดเกม
มกราคม ๒๕๖๒	<ul style="list-style-type: none"> - การร่วมจัดงานวันเด็กแห่งชาติกับกรมกิจการเด็กและเยาวชน - การเข้าร่วมงานประชุมระดับชาติสุขภาวะทางเพศ ครั้งที่ ๓ - การจัดทำร่างข้อเสนอต่อรัฐบาลในการปกป้องเด็กและเยาวชนจากพนัน
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการเลือกตั้งประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย และการจับสลากคณะกรรมการออกกิ่งหนึ่ง - การให้สัมภาษณ์เรื่องคดีคนตีเข้าสภา ในช่วงเลือกตั้งประเทศไทย - การเข้าร่วมจัดกิจกรรม Generation Unlimited ร่วมกับ UNICEF - การเข้าร่วมกิจกรรมวันวาเลนไทน์กับสถาบันยุวทัศน์แห่งประเทศไทย - การจัดงานถนนเด็กเดิน เฟลิดเฟลินวัฒนธรรม นำสื่อสร้างสรรค์ จังหวัด นครศรีธรรมราช - การประชุมแม่บ่บ่ด้านการคมนาคม - การจัดกิจกรรมการประกาศวาระแห่งชาติเรื่องผู้สูงอายุ
มีนาคม ๒๕๖๒	<ul style="list-style-type: none"> - การประชุมขับเคลื่อนเรื่องการป้องกันพนันในเด็กและเยาวชน - การลงพื้นที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากพายุโซนร้อนปาบึก ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช - การจัดงานเสวนาของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการ โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เดือน	กิจกรรม
	<ul style="list-style-type: none"> - การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) - การประชุมพัฒนาและขยายผลการใช้นวัตกรรมสุขภาพวัยรุ่น
เมษายน ๒๕๖๒	<ul style="list-style-type: none"> - การตัดสินใจการประกวดสื่อ กับสำนักโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข - การเข้าร่วมการจัดงานเวทีสมัชชาครอบครัว กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว - การประชุมคณะอนุกรรมการจัดงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ - การเข้าร่วมรับเสด็จพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา เนื่องในการจัดกิจกรรมงานยุติความรุนแรง - การนิเทศติดตามผลการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ - การการประชุม ECOSOC Youth Forum ณ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา
พฤษภาคม ๒๕๖๒	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าร่วมการประชุมคณะอนุกรรมการที่ปรึกษาอิสระฯ เดินทางเข้าร่วมติดตามงานยุทธศาสตร์ชาติ - การประชุมเรื่องร่างปฏิญญาอาเซียน - การนิเทศติดตามผลการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ภาคใต้ - การเตรียมความพร้อมสมัชชาเด็กและเยาวชน ๔ ภาค - การประชุมจัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชน
มิถุนายน ๒๕๖๒	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดงานเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนภาคกลาง ณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - การจัดงานเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนภาคใต้ ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช - การจัดงานเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ จังหวัดอุบลราชธานี - การจัดงานเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนภาคเหนือ ณ จังหวัดแพร่ - การเข้าร่วมงานสิ่งแวดล้อม ณ ไบเทค บางนา
กรกฎาคม ๒๕๖๒	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าร่วมงานแถลงข่าว “ถนนปลอดภัย” - การเข้าร่วมงานวันประชากรโลก ณ โรงแรมพลาซ่า แอทธินี - การเข้าร่วมงานครบรอบ ๕๐ ปี UNFPA - การเสวนาเรื่องเด็กและเยาวชนกับ UNDP - การนิเทศติดตามผลการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ภาคกลาง - การนิเทศติดตามผลการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ภาคเหนือ - การลงพื้นที่ติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบลที่ดำเนินโครงการ/กิจกรรมกับโครงการ SIY

เดือน	กิจกรรม
สิงหาคม ๒๕๖๒	<ul style="list-style-type: none"> - การประชุมคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย - การจัดงานเวทีสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ - การยื่นข้อเสนอต่อ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี เรื่อง “ถนนปลอดภัย” - การประชุมคณะกรรมการจัดงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ - การเข้าร่วมงานเสวนาวิชาการ มหัศจรรย์ ๑,๐๐๐ วันแรก

๒.๒.๒ การขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนตามยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๔.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัยตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพมีทักษะความรู้เป็นคนที่มีความรู้ เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า รวมถึงการพัฒนาและปรับทัศนคติให้คนทุกช่วงวัยที่เคยกระทำผิดได้กลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสงบสุขและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

๔.๒.๑ ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ส่งเสริมอนามัยแม่และเด็กตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ส่งเสริมการเกิดอย่างมีคุณภาพ สนับสนุนการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การส่งเสริมการให้สารอาหารที่จำเป็นต่อสมองเด็ก และให้มีการลงทุนเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน

๔.๒.๒ ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดีมีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาหรืออาชญากรรมต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความยืดหยุ่นทางความคิด รวมถึงทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ รวมถึงการวางพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อการวางแผนชีวิตและวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยและนำไปปฏิบัติได้ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศมีทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

๔.๒.๓ ช่วงวัยแรงงาน ยกย่องศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคล และความต้องการของตลาดแรงงาน มีการทำงานตามหลักการทำงานที่มีคุณค่าเพื่อ

สร้างผลผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ มีวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะทางการเงิน เพื่อให้สามารถบริหารจัดการการเงินของตนเองและครอบครัวมีการวางแผนทางการเงินและมีการออม การรับผิดชอบของพ่อแม่ต่อครอบครัว มีการพัฒนาระบบการเรียนรู้และการอำนวยความสะดวกด้านความรู้เพื่อพัฒนาความรู้แรงงานฝีมือ ความชำนาญพิเศษการเป็นผู้ประกอบการใหม่ และการพัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ รวมทั้งมาตรการขยายอายุการทำงาน

๔.๓ ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่การเปลี่ยนบทบาทครูการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔.๓.๑ การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้และทักษะทางศิลปะ และความรู้ด้านคณิตศาสตร์และระบบคิดของเหตุผลและการหาความสัมพันธ์การพัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติมีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนได้การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต

๔.๓.๒ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่นผ่านการพัฒนาหลากหลาย ๆ อาทิการพัฒนาการศึกษาออนไลน์แบบเปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล การมีระบบเทียบโอนประสบการณ์ระบบธนาคารหน่วยกิต มาตรการจูงใจให้คนเข้าสู่การยกระดับทักษะ การให้สถานประกอบการเพิ่มผลผลิตภาพแรงงานผ่านการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องภายใต้กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ นอกจากนี้ต้องพัฒนาระบบการเรียนรู้ในชุมชนให้เข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต รวมถึงการเรียนรู้และทบทวนทักษะพื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออก-เขียนได้-คิดเลขเป็น โดยระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การพัฒนาทัศนคติและแรงบันดาลใจที่อยากเรียนรู้การสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้และให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว รวมทั้งนำความรู้ไปพัฒนาต่อยอดหรือประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ ๔.๓.๓ การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาค

เอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก บนพื้นฐานของความเข้าใจลุ่มลึกในประวัติศาสตร์ประเพณีวัฒนธรรมของไทย และพัฒนาการของประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มการรับรู้ของคนไทยด้านพหุวัฒนธรรม การเห็นคุณค่าและมีความอดกลั้นต่อความแตกต่างทางความเชื่อความคิด วิถีชีวิต ผ่านความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อนบ้าน การแลกเปลี่ยน เด็ก เยาวชน และนักเรียนการฝังตัวและการทำงานระยะสั้นในประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์

๔.๓.๗ การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติโดยเน้นการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่นเฉพาะสาขาระดับนานาชาติในการให้บริการทางการศึกษา วิชาการ และการพัฒนาสมรรถนะแรงงาน ควบคู่กับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและการแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ เป็นศูนย์ฝึกอบรม และศูนย์ทดสอบสมรรถนะในระดับภูมิภาค

๔.๔ การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิภาษา ตรรกะและคณิตศาสตร์ด้านทัศนยะและมิติดนตรีกีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเองมนุษย์สัมพันธ์รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบสนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญา การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

๔.๔.๑ การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษาสภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพื่อสร้างเด็กและเยาวชนไทยมีการพัฒนาที่สมดุลทางเลือกในการใช้ศักยภาพพหุปัญญาในการดำรงชีวิต เกิดอาชีพบนฐานพหุปัญญาที่สังคมยอมรับและเห็นความสำคัญ รวมทั้งมีกลไกคัดกรองและส่งเสริมเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษจัดโรงเรียน ระบบเสริมประสบการณ์การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ตลอดจนสร้างมาตรการจูงใจเพื่อพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษผลักดันให้ประเทศไทยมีบทบาทเด่นในประชาคมโลก ทั้งด้านกีฬา ภาษาและวรรณกรรม สุนทรียศิลป์ตลอดจนการวิจัย

๔.๔.๒ การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ โดยจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือการทำงานที่เหมาะสม การสร้างระบบเชื่อมโยงเครือข่ายวิจัยกับศูนย์ความเป็นเลิศที่มีอยู่ในปัจจุบันในรูปแบบการร่วมมือ การมีกลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มคนในหลายสาขาวิชาเพื่อรวมนักวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นนำให้สามารถต่อยอดงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ การสร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยอื่น ๆ ทั่วโลก เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้นักวิจัยความสามารถสูงของไทย รวมถึงการเปิดพื้นที่ในการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

๔.๖.๓ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน โดยเน้นให้พ่อแม่มีวัฒนธรรมที่ปลูกฝังให้ลูกเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ชีวิต ดนตรีกีฬา ศิลปะ รวมทั้งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน เปิดพื้นที่แห่งการเรียนรู้และจัดกระบวนการ

เรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม เอื้อแก่ครอบครัวทุกลักษณะรวมถึงจัดให้มีพื้นที่ในการจัดกิจกรรมสาธารณะให้เป็นศูนย์รวมแห่งการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อส่งเสริมการใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ ตลอดจนการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีคุณภาพและสามารถเข้าถึงได้ง่าย

๒.๒.๓ การขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) กระบวนการวางแผนปฏิบัติการถือเป็นการกำหนดทิศทาง หรือแนวทางการดำเนินงานในอนาคตของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เน้นกระบวนการ และจุดมุ่งหมายร่วมขององค์กร มุ่งหวังให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การบริหาร และการจัดการขององค์กรมีประสิทธิภาพสูงสุด การขับเคลื่อนการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ เน้นด้านการบริหารจัดการและความชัดเจนในการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จ ประกอบกับรัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) มาเป็นกรอบในการพัฒนาคนไทยในอนาคตให้มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะการคิดวิเคราะห์ มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้ค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐาน ที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖ มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ และ ๔ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน ภายใต้เป้าประสงค์ต่อไปนี้

เป้าประสงค์ ๓.๔ กลุ่มเด็กและเยาวชนทุกกลุ่มมีโอกาสได้รับการสนับสนุนทรัพยากร เพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ มีพลัง และต่อเนื่อง

เป้าประสงค์ ๓.๖ มีกลไกหลักในระดับชาติและพื้นที่ เพื่อรับผิดชอบการดำเนินงานตามระบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมบทบาทและระดมความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ตัวชี้วัดที่ ๔.๒ คณะทำงานร่วมในทุกระดับมีแผนปฏิบัติการ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ประกอบด้วยโครงการกิจกรรม และการติดตามประเมินผล

๒.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพของสภาเด็กและเยาวชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน (SWOT Analysis)

๒.๓.๑ ปัจจัยด้านบวก(ข้อได้เปรียบ)ที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนงานสภาเด็กและเยาวชน

(Strengths)

- สภาเด็กและเยาวชนเป็นองค์กรเด็กและเยาวชนที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศ มีกฎหมายรองรับ อีกทั้งมีโครงสร้างการดำเนินงานที่ชัดเจน อย่างเป็นระบบ
- สภาเด็กและเยาวชนมีหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนในการทำกิจกรรมและงบประมาณ
- สภาเด็กและเยาวชนมีเจ้าหน้าที่ที่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชนในการทำงานทุกระดับ
- สภาเด็กและเยาวชนมีศักยภาพในการบริหารจัดการเวลาในการทำงานและปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี
- สภาเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์บ่มเพาะความเป็นประชาธิปไตยในเด็กและเยาวชน
- สภาเด็กและเยาวชนมีหลากหลายกลุ่ม ได้แก่ เครือข่ายเด็กและเยาวชน, เด็กและเยาวชนในพื้นที่ ทำให้ทราบถึงปัญหาในแต่ละพื้นที่ได้อย่างดี
- สภาเด็กและเยาวชนมีเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่เป็นองค์กรอิสระสามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว ยืดหยุ่นตามสถานการณ์และสามารถยอมรับความแตกต่างได้ (NGOs)
- สภาเด็กและเยาวชนมีกระบวนการทำงานที่ชัดเจน ทั้งในระบบ Top down (จากระดับนโยบายไปถึงระดับพื้นที่) และในระบบ Bottom up (จากระดับพื้นที่ไปถึงระดับนโยบาย)
- สภาเด็กและเยาวชนมีความเป็นนักกิจกรรมในการออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ได้

๒.๓.๒ ปัจจัยด้านลบ(ข้อเสียเปรียบ)ที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนงานสภาเด็กและเยาวชน

(Weaknesses)

- สภาเด็กและเยาวชนยังไม่สามารถเข้าใจในตัวกฎหมายได้
- ผู้แทนในสภาเด็กและเยาวชนไม่ได้มาจากกระบวนการคัดเลือกที่มีมาตรฐาน ไม่สามารถเป็นผู้แทนได้จริงของเด็กและเยาวชนในพื้นที่
- สภาเด็กและเยาวชนขาดความรู้ ความเข้าใจในบทบาทของตนเอง และขาดแรงจูงใจ
- สภาเด็กและเยาวชนขาดทักษะที่จำเป็นในการทำงาน เช่น การคิดเชิงวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ ภาษาต่างประเทศ เป็นต้น
- พี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชนในบางพื้นที่ขาดประสบการณ์ ทักษะ และองค์ความรู้ที่ใช้ในการหนุนเสริมการทำงานของสภาเด็กและเยาวชน

- สภาเด็กและเยาวชนไม่มีการรวบรวมฐานข้อมูลด้านเด็กและเยาวชน และสภาเด็กและเยาวชนที่เป็นระบบ
- สภาเด็กและเยาวชนไม่มีการติดตามประเมินผลการทำงาน ขาดการจัดการความรู้และถอดบทเรียน
- สภาเด็กและเยาวชนมีช่วงอายุน้อยเกินไป
- สภาเด็กและเยาวชนมีสัดส่วนของเพศชายมากกว่าเพศหญิง
- สภาเด็กและเยาวชนมีผลกระทบทางด้านเวลา จากการเรียน การทำกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน การเดินทางในพื้นที่และต่างพื้นที่
- สภาเด็กและเยาวชนไม่มีการสื่อสารและขาดการดำเนินการระหว่างกลุ่มเป้าหมายที่มีความแตกต่างระหว่าง สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย สภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล และเครือข่ายเด็กและเยาวชน
- สภาเด็กและเยาวชนมีการเปลี่ยนแปลงของบุคคลากรมากเกินไป ส่งผลให้การส่งต่อกิจกรรมรุ่นสู่รุ่นเกิดความล่าช้าในการดำเนินกิจกรรม

๒.๓.๓ สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนงานสภาเด็กและเยาวชน

(Opportunities)

- สภาเด็กและเยาวชนได้รับโอกาสในร่วมงานกับหลากหลายหน่วยงาน ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน
- สภาเด็กและเยาวชนได้รับโอกาสในการเข้าทำงานกับหน่วยงานต่าง ๆ และการได้รับการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ จากหน่วยงานที่เคยร่วมงานด้วย
- สภาเด็กและเยาวชนได้รับโอกาสในการไปร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- สภาเด็กและเยาวชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กร / แหล่งทุนภายนอก อาทิ สสส. UNICEF มหาวิทยาลัย ฯลฯ สนับสนุนการทำงานของสภาเด็กและเยาวชน
- สภาเด็กและเยาวชนได้รับโอกาสในการได้ร่วมกิจกรรมที่หลากหลาย และมีความพร้อมทางด้านวิทยากรในการได้รับความร่วมมือจากการจัดกิจกรรม
- สภาเด็กและเยาวชนได้รับโอกาสในการเรียนรู้การทำกิจกรรม จาก วิทยากร และ รุ่นพี่ในการส่งต่อความรู้
- สภาเด็กและเยาวชนได้รับโอกาสในการเข้าร่วมประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางด้านนโยบาย (ตั้งครุฑ, กตยช. – โดยมีรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน)
- สภาเด็กและเยาวชนได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็น ให้กับพรรคการเมืองระดับท้องถิ่น

๒.๓.๔ อุปสรรคที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนงานสภาเด็กและเยาวชน

(Threats)

- ระบบการศึกษาไม่เอื้อให้สภาเด็กและเยาวชนในการทำกิจกรรม
- มีช่องว่างทางกฎหมายส่งผลให้เด็กและเยาวชนขาดโอกาสในการทำงาน
- สภาเด็กและเยาวชนยังไม่ได้เป็นที่รู้จักในสังคมของเด็กและเยาวชน และขาดความเข้าใจจากผู้ปกครอง
- สภาเด็กและเยาวชนได้รับการแทรกแซงในหน้าที่ เช่น การถูกรังการเบิกจ่าย การเขียนส่งแผนงานของเจ้าหน้าที่โดยไม่ผ่านสภาเด็กและเยาวชน
- สภาเด็กและเยาวชนไม่ได้รับการสนับสนุนจาก หัวหน้าบ้านพักเด็ก ๆ อีกทั้งมีเจ้าหน้าที่มีน้อยไปจนถึงไม่มี ความชัดเจน และมีอคติต่อเด็กและเยาวชนที่ทำงานร่วมด้วย (ทัศนคติในเชิงลบ)
- สภาเด็กและเยาวชนไม่มีที่ตั้งในการทำงานอย่างเป็นทางการและเป็นเอกเทศ และไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกในการ ดำเนินกิจกรรม เช่น ยานพาหนะในการเดินทางไปทำกิจกรรม อุปกรณ์สำนักงาน เป็นต้น

ส่วนที่ ๓ ทิศทางการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

๓.๑ วิสัยทัศน์

1. สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้แทนของเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง สามารถสร้าง ผู้นำในการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในทุกกระดับ
2. สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีผลงานเชิงประจักษ์ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง
3. สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีมาตรฐานในการดำเนินงาน และเป็นที่รู้จักของสังคม
4. สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยก้าวสู่การเป็นองค์กรอิสระที่สามารถบริหารจัดการตัวเองได้

๓.๒ พันธกิจ และเป้าหมายตามวิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์	พันธกิจ	เป้าหมาย
<p>๑.สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้แทนของเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง สามารถสร้างผู้นำในการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในทุกระดับ</p>	<p>๑.๑ ส่งเสริมให้สภาเด็กและเยาวชนเป็นของเด็กและเยาวชนทุกคน ให้เด็กและเยาวชนทุกคนรู้สึกเป็นเจ้าของสภาเด็กและเยาวชนร่วมกัน</p> <p>๑.๒ ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีส่วนเพิ่มขึ้นในการมีส่วนร่วมในเวทีการแสดงความสามารถ หรือเวทีแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ทั้งในระดับประเทศ และในระดับนานาชาติ</p>	<p>๑.๑.๑ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นเวทีกลางในการแสดงความคิดเห็น นำเสนอความต้องการด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยเด็กและเยาวชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ผ่านเวทีสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน</p> <p>๑.๑.๒ สภาเด็กและเยาวชนเป็นที่รู้จักของเด็กและเยาวชนทุกกลุ่ม</p> <p>๑.๑.๓ เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการออกแบบและดำเนินกิจกรรมบางอย่างของสภาเด็กและเยาวชน แม้ไม่ได้เป็นสมาชิกหรือเป็นคณะบริหาร</p> <p>๑.๒.๑ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีผู้แทนเข้าร่วมการประชุมในระดับประเทศและระดับนานาชาติ หรือการให้ข้อคิดเห็นจากมุมมองของเด็กและเยาวชนในเวทีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน</p> <p>๑.๒.๒ สภาเด็กและเยาวชนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยปราศจากการจำกัดกรอบความคิด</p>

	<p>๑.๓ ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเปิดพื้นที่ระหว่างเด็กและเยาวชนในอาเซียนหรือทั่วโลก เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการเป็นผู้นำ</p>	<p>๑.๒.๓ รวบรวมข้อมูลเวทีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสะท้อนเสียง รับฟังความคิดเห็น หรือเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน เพื่อดำเนินการผลักดันให้มีสัดส่วนการเข้าร่วมเวทีดังกล่าวของเด็กและเยาวชนเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๑.๓.๑ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีหลักสูตรการเตรียมความพร้อมในการสร้างผู้นำที่มีศักยภาพในการแสดงความสามารถสู่เวทีนานาชาติ</p> <p>๑.๓.๓ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีเครือข่ายการทำงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน</p> <p>๑.๓.๔ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิด การทำงานของระว่างสภาเด็กและเยาวชน และเครือข่ายเยาวชนอื่น ๆ ในระดับนานาชาติ รวมถึงองค์กรด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน และบูรณาการการดำเนินงานขับเคลื่อนในรูปแบบเครือข่ายของกลุ่มประเทศสมาชิก</p>
<p>๒.สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีผลงานเชิงประจักษ์ เข้าถึง</p>	<p>๒.๑ จัดตั้งศูนย์ CYC Center ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการประสานงาน รับฟังปัญหา รับเรื่องร้องเรียน และ</p>	<p>๒.๑.๑ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีฐานข้อมูลเครือข่าย</p>

<p>กลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย และไม่ ทิ้งใครไว้ข้างหลัง</p>	<p>เป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนการทำงานด้านการพัฒนาเด็กและ เยาวชน</p> <p>๒.๒ ส่งเสริมให้มีการแต่งตั้ง คณะทำงานเฉพาะประเด็น</p> <p>๒.๓ ส่งเสริมให้มีการจัดงานการ แสดงผลงานสภาเด็กและเยาวชน ๗๗ จังหวัด และการประชุมวิชาการ ของสภาเด็กและเยาวชนแห่ง ประเทศไทย</p>	<p>เด็ก และเยาวชนในรูปแบบ Platform Online</p> <p>๒.๑.๒ สภาเด็กและเยาวชนแห่ง ประเทศไทยเป็นพื้นที่กลางในการ รับเรื่องราวร้องเรียน รับฟังปัญหา ของเด็กและเยาวชน และประสาน ส่งต่อให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒.๒.๑ มีคณะทำงานด้านเด็กและ เยาวชน เฉพาะประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> -ประเด็นเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ -ประเด็นเด็กและเยาวชนชาติพันธุ์ -ประเด็นเด็กและเยาวชนผู้ที่อยู่ ร่วมกับเชื้อ HIV -ประเด็นเด็กและเยาวชนนอกระบบ -ประเด็นเด็กและเยาวชนในสถาน พินิจ -ประเด็นเด็กและเยาวชนพิการ และประเด็นอื่น ๆ ตามบริบทและ สถานการณ์ <p>๒.๓.๑ การจัดแสดงผลงานและ นวัตกรรมของสภาเด็กและเยาวชน ๗๗ จังหวัดขึ้น เพื่อนำเสนอผลการ ดำเนินงานและแลกเปลี่ยนกิจกรรม ที่ประสบความสำเร็จ</p> <p>๒.๓.๒ สภาเด็กและเยาวชนแห่ง ประเทศไทยจัดงานประชุมวิชาการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ</p>
---	--	---

		<p>ดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน เพื่อรายงานผลการดำเนินงานด้าน วิชาการและนโยบายต่าง ๆ ของ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย และของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ ขับเคลื่อนงานด้านเด็กและเยาวชน</p>
<p>๓.สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีมาตรฐานในการดำเนินงาน เป็นที่รู้จักของสังคม</p>	<p>๓.๑ กำหนดมาตรฐานในดำเนินงาน อย่างเป็นระบบ มีการตรวจสอบการ ดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๓.๒ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ของ สภาเด็กและเยาวชนพร้อมทั้งเป็น แหล่งข้อมูลด้านเด็กและเยาวชน</p>	<p>๓.๑.๑ สภาเด็กและเยาวชนแห่ง ประเทศไทย มีมาตรฐานของสภา เด็กและเยาวชนที่รวบรวม ยึดถือ และปฏิบัติได้จริง</p> <p>๓.๑.๒ สภาเด็กและเยาวชนแห่ง ประเทศไทย มี ระบบ และ คณะกรรมการการตรวจสอบการ ดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน</p> <p>๓.๒.๑ สภาเด็กและเยาวชนมี ช่องทางการประชาสัมพันธ์และการ สื่อสารการทำงานด้านเด็กและ เยาวชนที่เข้าถึงเด็กและเยาวชนทุก กลุ่มอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓.๒.๒ สภาเด็กและเยาวชนแห่ง ประเทศไทยรวบรวมข้อมูล สถิติ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก และเยาวชน เป็นแหล่งข้อมูลที่ง่าย ต่อการเข้าถึง และมีความน่าเชื่อถือ ในการนำไปใช้</p>

	<p>๓.๓ ติดตาม และถอดบทเรียนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง</p>	<p>๓.๓.๑ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีการถอดบทเรียนการดำเนินงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง</p> <p>๓.๓.๒ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ</p>
<p>๔.สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยก้าวสู่การเป็นองค์กรอิสระที่สามารถบริหารจัดการตัวเองได้</p>	<p>๔.๑ ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายเพื่อให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล</p>	<p>๔.๑.๑ มีการปรับแก้กฎหมายให้สภาเด็กและเยาวชนมีสถานะเป็นนิติบุคคล</p> <p>๔.๑.๒ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีการบริหารจัดการตัวเองได้ อย่างอิสระ</p>

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

พันธกิจที่ ๑.๑ ส่งเสริมให้สภาเด็กและเยาวชนเป็นของเด็กและเยาวชนทุกคน ให้เด็กและเยาวชนทุกคนรู้สึกเป็นเจ้าของร่วม

ปี	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
วิธีการ	เก็บรวบรวมข้อมูลเครือข่ายเด็กและเยาวชน เพื่อรวบรวมความคิดเห็น และประเด็นต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการออกแบบเวทีการมีส่วนร่วม ที่เป็นพื้นที่กลางของเด็กและเยาวชน	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยจัดเวทีสมัชชาเครือข่ายเด็กและเยาวชน หรือเวทีแลกเปลี่ยนที่รวมเฉพาะเครือข่ายเด็กและเยาวชน โดยใช้ชื่อ สมัชชาการมีส่วนร่วม ที่รวมเครือข่ายเด็กและเยาวชนทุกกลุ่ม	นำเสนอผลการจัดสมัชชาการมีส่วนร่วมต่อหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และผลักดันให้ประเด็นต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนถูกบรรจุลงในแผนของหน่วยงานต่าง ๆ
ภาพฝัน	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นเวทีกลางในการแสดงความคิดเห็น	เด็กและเยาวชนทุกภาคกลุ่มมีส่วนร่วม กับเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชน	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย นำเสนอความต้องการด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
ตัวชี้วัด	จำนวนสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน จำนวนสมาชิกเครือข่ายเด็กและเยาวชน	สัดส่วนเครือข่ายเด็กและเยาวชนที่ไม่ใช่สมาชิก สภาเด็กและเยาวชนในเวทีสมัชชาเด็กและเยาวชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐	-สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน ได้รับการสนับสนุนในการทำกิจกรรม -เรื่องการพัฒนาเด็กและเยาวชนได้รับการบรรจุลงในแผนของภาคส่วนต่าง ๆ
เป้าหมาย	เกิดพื้นที่กลางในการแลกเปลี่ยนของเครือข่ายเด็กและเยาวชนต่าง ๆ โดยมีสภาเด็กและเยาวชนเป็นกลไกกลาง	สมัชชาเด็กและเยาวชน เป็นเวทีสำหรับเด็กทุกคนอย่างแท้จริง สามารถส่งเสียงสะท้อนถึงปัญหาที่เด็กและเยาวชนทุกกลุ่มเผชิญได้อย่างแท้จริง	ความต้องการของเด็กและเยาวชนได้รับการตอบสนองผ่านนโยบาย แผนงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีบทบาทด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

พันธกิจที่ ๑.๒ ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นในการมีส่วนร่วมในเวทีการแสดงความสามารถ หรือเวทีแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ทั้งในระดับประเทศ และในระดับนานาชาติ

ปี	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
วิธีการ	สำรวจความต้องการของเด็กและเยาวชน เรื่องเวทีที่ปลอดภัยควรมีลักษณะแบบใด และดำเนินการอย่างไร เพื่อออกแบบเวทีให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชน	พัฒนาทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศของสภาเด็กและเยาวชน โดยมีค่ายพัฒนาศักยภาพหรือหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้ นำเยาวชน โดยเฉพาะ	ติดต่อประสานงานหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งผู้แทนเยาวชนเข้าร่วมการประชุมระดับนานาชาติ เพื่อแลกเปลี่ยนการทำงานและเพิ่มสัดส่วนผู้แทนที่มาจากรากสภาเด็กและเยาวชน
ภาพฝัน	เด็กและเยาวชนมีการแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยปราศจากการจำกัดกรอบทางความคิด บนพื้นฐานของข้อมูลที่มีความชัดเจน ครบถ้วน	เด็กและเยาวชนมีพื้นฐานด้านภาษาต่างประเทศที่ดี เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้แทนเข้าร่วมให้ข้อคิดเห็นจากมุมมองของเด็กและเยาวชน ในการประชุมระดับประเทศ และระดับนานาชาติ	มีสัดส่วนของเด็กและเยาวชน เป็นผู้แทนเข้าร่วมการประชุมในระดับประเทศ และระดับนานาชาติเพิ่มมากขึ้น
ตัวชี้วัด	ความคิดเห็นที่มาจากเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น	เด็กและเยาวชนมีพื้นฐานด้านภาษาต่างประเทศที่ดีในระดับแลกเปลี่ยนได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมการประชุมในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ในแต่ละปี
เป้าหมาย	สภาเด็กและเยาวชนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยปราศจากการจำกัดกรอบทางความคิด	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยสามารถแลกเปลี่ยนการดำเนินงานและรายงานผลการดำเนินในฐานะผู้แทนเด็กและเยาวชนไทย	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นตัวกลางในการส่งแทนในการส่งคนเข้าร่วมการประชุมในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

พันธกิจที่ ๑.๓ ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเปิดพื้นที่ระหว่างเด็กและเยาวชนในอาเซียนหรือทั่วโลก เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการเป็นผู้นำ

ปี	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
วิธีการ	ออกแบบหลักสูตรการเตรียมความพร้อมในการสร้างผู้นำที่มีศักยภาพในการแสดงความสามารถสู่เวทีนานาชาติ พร้อมทั้งทดลองใช้หลักสูตร	จัดเวที ประชุมสภาเยาวชนอาเซียน เพื่อแลกเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน และสร้างการเชื่อมประสานเครือข่ายระหว่างเยาวชนอาเซียน	หาประเด็นร่วมของเยาวชนเพื่อขับเคลื่อนร่วมกันพร้อมทั้ง ๑๐ ประเทศ โดยใช้เวทีกลางในการแลกเปลี่ยน และร่วมกันขับเคลื่อน
ภาพฝัน	มีหลักสูตรการเตรียมความพร้อมในการสร้างผู้นำที่มีศักยภาพในการแสดงความสามารถสู่เวทีนานาชาติ ที่สามารถเข้าถึงเด็กและเยาวชนได้ทุกประเภท และทุกกลุ่ม	มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างต่อเนื่อง และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทของประเทศได้	มีเวทีกลางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเด็กและเยาวชนในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน
ตัวชี้วัด	เด็กและเยาวชนทุกประเภท ทุกกลุ่ม เข้าถึงหลักสูตร และสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้	เกิดเวลากลางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเด็กและเยาวชนในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง	มีการจัดกิจกรรมร่วมกันของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน
เป้าหมาย	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีหลักสูตรการเตรียมความพร้อมในการสร้างผู้นำที่มีศักยภาพในการแสดงความสามารถสู่เวทีนานาชาติ	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีเครือข่ายการทำงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิด การทำงานของระหว่างสภาเด็กและเยาวชน และเครือข่ายเยาวชนอื่น ๆ ในระดับนานาชาติ รวมถึงองค์กรด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน และบูรณาการการดำเนินงานขับเคลื่อนในรูปแบบเครือข่ายของกลุ่มประเทศสมาชิก (สมัชชาเด็กและเยาวชนอาเซียน youth assembly of asean)

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

พันธกิจที่ ๒.๑ จัดตั้งศูนย์ CYC Center ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการประสานงาน รับฟังปัญหา รับเรื่องร้องเรียน และเป็นพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนการทำงาน ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ปี	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
วิธีการ	สร้างฐานข้อมูลสภาเด็กและเยาวชนผ่านแอปพลิเคชันที่ไม่ซับซ้อน สเกียร์ เด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงได้ เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถอัปเดตผลการดำเนินงาน และแลกเปลี่ยนกันได้บนพื้นที่ออนไลน์	หาพื้นที่มรการจัดตั้งศูนย์ CYC center พร้อมทั้ง ออกแบบโครงสร้างและการทำงานของศูนย์ ให้ตอบโจทย์ความต้องการของเด็กและเยาวชน	ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผลักดันให้เกิดสายด่วนของเด็กและเยาวชนที่เป็นมิตร สามารถปรึกษาได้ทุกเรื่อง และให้บริการ ๒๔ ชั่วโมง
ภาพฝัน	มีฐานข้อมูลเครือข่ายเด็กและเยาวชนในรูปแบบ Platform Online ที่มีความชัดเจน และมีการอัปเดตอย่างต่อเนื่อง	มีการจัดตั้งศูนย์ CYC Center เพื่อเป็นพื้นที่กลาง ในการรับเรื่องราร้องเรียน รับฟังปัญหาของเด็ก และเยาวชน	มี Call Center ที่ทำหน้าที่ประสานส่งต่อให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างรวดเร็ว
ตัวชี้วัด	ฐานข้อมูล Platform Online ที่ มีการอัปเดตอย่างต่อเนื่อง ชัดเจน	เกิดศูนย์ CYC Center	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นพื้นที่ปลอดภัยในการพูดคุยกับเด็กและเยาวชน
เป้าหมาย	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีฐานข้อมูลเครือข่ายเด็กและเยาวชนในรูปแบบ Platform Online	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นพื้นที่กลางในการรับเรื่องราร้องเรียน รับฟังปัญหา ของเด็กและเยาวชน	ประสานส่งต่อให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

พันธกิจที่ ๒.๒ ส่งเสริมให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะประเด็น

ปี	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
วิธีการ	สรรหาคณะทำงานขับเคลื่อนประเด็นต่าง ๆ เพื่อเชิญมาเป็นคณะทำงาน โดยมีสภาเด็กและเยาวชนเป็นหน่วยเชื่อมประสาน และเป็นเลขานุการของแต่ละคณะทำงานประเด็นต่าง ๆ	สรรหาคณะทำงานขับเคลื่อนประเด็นต่าง ๆ เพื่อเชิญมาเป็นคณะทำงาน โดยมีสภาเด็กและเยาวชนเป็นหน่วยเชื่อมประสาน และเป็นเลขานุการของแต่ละคณะทำงานประเด็นต่าง ๆ	สรรหาคณะทำงานขับเคลื่อนประเด็นต่าง ๆ เพื่อเชิญมาเป็นคณะทำงาน โดยมีสภาเด็กและเยาวชนเป็นหน่วยเชื่อมประสาน และเป็นเลขานุการของแต่ละคณะทำงานประเด็นต่าง ๆ
ภาพฝัน	มีการจัดตั้งคณะทำงานด้านเด็กและเยาวชนเฉพาะประเด็น - ประเด็นเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ - ประเด็นเด็กและเยาวชนชาติพันธุ์ - ประเด็นเด็กและเยาวชนผู้ที่อยู่ร่วมกับเชื้อ HIV - ประเด็นเด็กและเยาวชนนอกระบบ - ประเด็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ - ประเด็นเด็กและเยาวชนพิการ และประเด็นอื่น ๆ ตามบริบทและสถานการณ์	คณะทำงานด้านเด็กและเยาวชน เฉพาะประเด็น ต้องเป็นผู้แทนมาจากเด็กและเยาวชนของประเด็นนั้นๆ มาทำหน้าที่ เพื่อผู้แทนเด็กและเยาวชนจะได้มีการแสดงออกทางความคิดเห็นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามประเด็น	คณะทำงานด้านเด็กและเยาวชน เฉพาะประเด็น มีการทำงานอย่างต่อเนื่อง เป็นรูปธรรม และเป็นมิตรแก่เด็กและเยาวชน

ตัวชี้วัด	มี คณะทำงานด้านเด็กและเยาวชน เฉพาะประเด็น	มีผู้แทนเด็กและเยาวชนจากทุกๆ ประเด็น เข้า ร่วมเป็นคณะทำงานด้านเด็กและเยาวชน เฉพาะ ประเด็น	การดำเนินงานของคณะทำงานด้านเด็กและ เยาวชน เฉพาะประเด็น ในทุกประเด็น
เป้าหมาย	มีคณะทำงานด้านเด็กและเยาวชน เฉพาะ ประเด็น - ประเด็นเด็กและเยาวชนในพื้นที่ ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ - ประเด็นเด็กและเยาวชนชาติพันธุ์ และ ประเด็น อื่น ๆ ตามบริบทและ สถานการณ์	มีคณะทำงานด้านเด็กและเยาวชน เฉพาะ ประเด็น - ประเด็นเด็กและเยาวชนผู้ที่อยู่ร่วมกับเชื้อ HIV - ประเด็นเด็กและเยาวชนพิการ	มีคณะทำงานด้านเด็กและเยาวชน เฉพาะ ประเด็น - ประเด็นเด็กและเยาวชนนอกระบบ - ประเด็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

พันธกิจที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้มีการจัดงานการแสดงผลงานสภาเด็กและเยาวชน ๗๗ จังหวัด และการประชุมวิชาการของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

ปี	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
วิธีการ	จัดมหกรรมนำเสนอผลการดำเนินงานของ เด็กและเยาวชนในระดับจังหวัด	จัดมหกรรม CYCT expo ในพื้นที่เปิดที่ทุกคน สามารถมีส่วนร่วมกับการทำกิจกรรมของสภา เด็กและเยาวชน	จัดเวทีประชุมวิชาการของสภาเด็กและ เยาวชนแห่งประเทศไทย
ภาพฝัน	มหกรรมนำเสนอผลการดำเนินงานของสภา เด็กและเยาวชนในระดับจังหวัด ๗๗ จังหวัด	มหกรรมนำเสนอผลการดำเนินงานของสภาเด็ก และเยาวชนในระดับจังหวัด ๗๗ จังหวัด และ กลุ่มเพื่อนประเทศสมาชิกอาเซียน	มีเวทีวิชาการของสภาเด็กและเยาวชนแห่ง ประเทศไทย โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุก ภาคส่วนทั้งในระดับประเทศ และองค์กร ระหว่างประเทศเข้าร่วมการประชุมวิชา แลกเปลี่ยนการดำเนินงานด้านการพัฒนา เด็กและเยาวชน
ตัวชี้วัด	สภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและ เยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ได้แลกเปลี่ยนผลการดำเนินงานระหว่าง พื้นที่	สภาเด็กและเยาวชน เครือข่ายเด็กและเยาวชน มี ผลงานนำเสนอ ร้อยละ ๘๐	ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนผลงานด้านวิชาการเรื่อง การพัฒนาเด็กและเยาวชน และมีแผนการ ดำเนินงานร่วมกันในประเด็นที่เชื่อมโยงกัน
เป้าหมาย	เพื่อให้เกิดพื้นที่ในการนำเสนอผลงาน และ ให้สังคมได้รับรู้ว่าสภาเด็กและเยาวชนใน พื้นที่ เครือข่ายเด็กและเยาวชนในพื้นที่มี การขับเคลื่อนกิจกรรม	เกิดการบูรณาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลการ ดำเนินงานในระดับประเทศและอาเซียน	ภาคีเครือข่ายที่ทำงานเรื่องการพัฒนาเด็ก และเยาวชนได้พบปะแลกเปลี่ยนเนื้อหา งาน วิชาการในการทำงานด้านเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

พันธกิจที่ ๓.๑ กำหนดมาตรฐานในดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการตรวจสอบการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม

ปี	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
วิธีการ	นำมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนที่มีอยู่มา ทบทวน และถอดบทเรียนมาตรฐานสภา เด็กและเยาวชนฉบับเดิมที่มีอยู่ว่ามี การนำไปอย่างไรบ้าง	ปรับปรุงมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนให้ ทันสมัย และครอบคลุม	จัดทำระบบการตรวจสอบโดยแต่งตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบการดำเนินงานของ สภาเด็กและเยาวชน
ภาพฝัน	สภาเด็กและเยาวชนทุกพื้นที่มีการดำเนินงาน ตรงตามมาตรฐาน	สภาเด็กและเยาวชนมีมาตรฐานที่เหมาะสมกับ การทำงานในทุกพื้นที่	ระบบการตรวจสอบคุณภาพและยืดหยุ่น สามารถใช้งานได้จริงในทุกพื้นที่
ตัวชี้วัด	พบข้อบกพร่องของการดำเนินงานจากมาจร ฐานฉบับเก่า และมีการถอดบทเรียนร่วมกัน	มีมาตรฐานการดำเนินงานของสภาเด็กและ เยาวชนที่ทันสมัย สอดรับกับพื้นที่ และการ ดำเนินงานของเด็กและเยาวชนทุกกลุ่ม	ระบบการตรวจสอบสามารถใช้งานได้จริงใน ทุกพื้นที่
เป้าหมาย	เพื่อตรวจสอบมาตรฐานฉบับเก่าว่ามี การ ดำเนินงานแล้วเกิดผลอะไรขึ้นกับพื้นที่	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีมาตรฐาน ของสภาเด็กและเยาวชนที่รวบรวม ยึดถือ และ ปฏิบัติได้จริง	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีระบบ และคณะกรรมการการตรวจสอบการ ดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

พันธกิจที่ ๓.๒ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ของสภาเด็กและเยาวชนพร้อมทั้งเป็นแหล่งข้อมูลด้านเด็กและเยาวชน

ปี	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
วิธีการ	สำรวจช่องทาง การนำเสนอผลงานของเด็กและเยาวชน ว่ามีที่ไหนบ้างและเวลาใดบ้าง เพื่อหาช่องทางในการประชาสัมพันธ์ผลงานของสภาเด็กและเยาวชนให้เป็นที่รับรู้ของสังคม	ประสานหน่วยงานต่าง ๆ ที่เก็บรวบรวมข้อมูลของเด็กและเยาวชน เพื่อรวบรวมเป็นฐานข้อมูลกลางที่มีความน่าเชื่อถือ	ประชาสัมพันธ์ให้ทุกส่วนรับทราบว่ามีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เพื่อให้ทุกส่วนสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์
ภาพฝัน	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีช่องทางประชาสัมพันธ์ที่เป็นของสภาเด็กและเยาวชน เช่น ช่องโทรทัศน์ หรือ คลื่นวิทยุที่เป็นการดำเนินงานโดยเด็กและเยาวชน	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เป็นแหล่งข้อมูลกลางที่เกี่ยวกับเรื่องเด็กและเยาวชน	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีระบบข้อมูลที่คนทุกกลุ่มสามารถใช้งานได้จริง
ตัวชี้วัด	ช่องทางในการนำเสนอข้อมูล,ของเด็กและเยาวชนเพิ่มมากขึ้น	มีข้อมูลเรื่องต่าง ๆ จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน	ทุกคนสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากสภาเด็กและเยาวชน
เป้าหมาย	สภาเด็กและเยาวชนมี ช่องทางการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารการทำงานด้านเด็กและเยาวชนที่เข้าถึงเด็กและเยาวชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยรวบรวมข้อมูล สถิติ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เป็นแหล่งข้อมูลที่ง่ายต่อการเข้าถึง และมีความน่าเชื่อถือในการนำไปใช้

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

พันธกิจที่ ๓.๓ ติดตาม และถอดบทเรียนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ปี	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
วิธีการ	ถอดบทเรียนการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยทุก ๓ เดือน เช่น คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ต้องส่งรายงานการทำงานในรอบ ๓ เดือน	โครงการนิเทศติดตามการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ทั้งในระดับตำบล อำเภอ และ จังหวัด	นำเสนอผลการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนในรอบ ๑๕ ปี การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แนวทางการดำเนินงานต่อ
ภาพฝัน	คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีผลงานเชิงประจักษ์ มีการดำเนินงานในประเด็นต่าง ๆ และมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	สภาเด็กและเยาวชนอำเภอนิเทศการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนิเทศการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยนิเทศการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ที่ปรึกษาสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย นิเทศสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย	ผลการดำเนินงานในรอบ ๑๕ ปีมีการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด เด็กและเยาวชนมีบทบาทมากขึ้นในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน
ตัวชี้วัด	ผลการดำเนินงานของคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย	มีการแลกเปลี่ยนการดำเนินงานในพื้นที่ และสะท้อนปัญหาสู่สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย	ผลการดำเนินงานในรอบ ๑๕ ปีมีการพัฒนาขึ้น
เป้าหมาย	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีการถอดบทเรียนการดำเนินงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	มีการสรุปผลการดำเนินงานในรอบ ๑๕ ปี ของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

ส่วนที่ ๔ แผนปฏิบัติการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

พันธกิจที่ ๔.๑ ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายเพื่อให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล

ปี	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
วิธีการ	ทบทวนพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐	ออกแบบโครงสร้างการทำงานที่สามารถบริหารจัดการตัวเองภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีระเบียบการเบิกจ่ายที่เป็นของสภาเด็กและเยาวชนที่ไม่ยึดโยงกับหน่วยงานราชการ	แยกประเด็นการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนให้ชัดเจน เพื่อให้ทราบว่าประเด็นใดสามารถรับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานใดได้บ้าง พร้อมทั้งบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่ขับเคลื่อนประเด็นเดียวกัน
ภาพฝัน	มีการปรับแก้กฎหมายเพื่อให้เอื้อต่อการดำเนินงานของเด็กและเยาวชน	มีโครงสร้างที่เอื้อต่อการทำงานให้กับเด็กและเยาวชนโดยไม่ยึดโยงกับหน่วยงานงานใดหน่วยงานหนึ่ง การดำเนินงานเป็นไปในลักษณะของหุ้นส่วนร่วมกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งองค์กรภายในและองค์กรระหว่างประเทศ อีกทั้งยังกระจายงบประมาณลงสู่สภาเด็กและเยาวชนในระดับจังหวัด
ตัวชี้วัด	ร้อยละ ๑๐๐ สภาเด็กและเยาวชนมีสถานะเป็นนิติบุคคล	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีระเบียบการเบิกจ่ายที่เอื้อต่อการดำเนินงาน	งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่สนับสนุนสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยโดยตรง
เป้าหมาย	การปรับแก้กฎหมายให้สภาเด็กและเยาวชนมีสถานะเป็นนิติบุคคล	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีการบริหารจัดการตัวเองได้ อย่างอิสระ	สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยสามารถรับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้เองโดยไม่ผ่านกรมกิจการเด็กและเยาวชน

